

hans, og styrkir, þegar þar að kemur. Skal hann samþykktur af tveimur endurskoð- 57
endum, skipuðum af stjórn sjúkrahúss Akraness. Reikningsárið er almanaksárið. 7. apríl

5. gr.

Á skipulagsskrá þessari, sem samin er af undirritaðri stjórn sjóðsins, sam-
kvæmt ákvæði í erfðaskrá Ingibjargar Þorsteinsdóttur, skal leitað samþykkis for-
seta Íslands og hún síðan birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Akranesi, 18. febrúar 1948.

Árni Arnason. Jón M. Guðjónsson. Þuríður Guðnadóttir.

REGLUGERÐ

58

7. apríl

um grenjaleit og eyðing refa í Vestur-Barðastrandarsýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd í hverjum hreppi skal skipa fyrir um grenjaleitir, bæði í heima-
löndum og afréttum hreppsins, og sjá um, að reglulegar grenjaleitir fari fram ár
hvert á tímabilinu frá miðjum maí til júniloka, svo oft og á þann hátt, er henni
þykir nauðsynlegt og heppilegt.

2. gr.

Hver, sem býr á jörð, sem metin er til dýrleika, er skyldur til að leita að grenj-
um í landi sínu á þeim tíma, sem hreppsnefnd fyrirskipar. Sama gildir um eigendur
eyðijarða.

Vanræki nokkur grenjaleit, er hreppsnefnd skylt að láta leita grenjanna á hans
kostnað og kæra hann til sektar. Slíkan kostnað má taka lögtaki.

Heimilt er hreppsnefndum að láta framkvæma grenjaleit á kostnað sveitarsjóða
eða fjallskilasjóða, ef þeim þykir það betur henta.

3. gr.

Hreppsnefnd skal fyrir 1. maí ár hvert hafa ráðið svo marga skotmenn, sem
þurfa þykir til grenjavinnuslu í hreppnum. Um leið og hún fyrirskipar grenjaleitirnar,
birtir hún hreppsbúum, hverjir ráðnir séu skotmenn og á hvaða svæði í hreppnum.

4. gr.

Í hvert sinn, sem greni finnst, skal tafarlaust tilkynna það oddvita eða skot-
manni þeim, sem hreppsnefndin hefur ráðið, og er skotmaður sá skyldur til að koma
á grenið svo fljótt, sem því verður við komið. Gæta skal grenis, ef kostur er, unz
skotmaður kemur til, en að öðrum kosti hafa þar sem skemmsta dvöl.

5. gr.

Hverjum þeim, sem fyrstur finnur eða getur vísað á greni, þar sem melrakkar
hafast við með yrðlingum sínum, greiðist að fundarlaunum 10 kr. úr sveitarsjóði.
Hæfilega þóknun greiði og hreppsnefnd fyrir kostnað við að senda eftir skotmanni
og fyrir að gæta grenis, þangað til skotmaður kemur á það.

6. gr.

Eftir að skotmaður er kominn á gren, ábyrgist hann að öllu leyti gæzlu þess.
Hreppsnefnd sér um að láta færa skotmanni mat og veita honum aðra aðstoð,
sem þörf er á.

58

7. apríl

7. gr.

Skotmaður kostar flutning sinn á gren og af, en fær í daglaun fyrir hvern sólarhring eftir því, er honum og hreppsnefndinni fyrir fram semur um fyrir grenjavinnsluna. Vinni hann annað fullorðna dýrið, fær hann 6 kr. að verðlaunum, en 15 kr. vinni hann bæði dýrin, og fyrir hvern yrðling, sem drepinn er á greni, greiðist 5 krónur.

Ef yrðlingar nást ekki úr greni, skal skotmaður eitra fyrir þá, ef mögulegt er.

Hreppsnefnd leggur til eitrið. Verðlaun, sem og dagkaup skotmanns, greiðist úr sveitarsjóði, enda skal skotmaður færa hreppsnefnd gildar sannanir fyrir því, að hve miklu leyti hann hafi unnið hvert gren. Fyrir að vinna bitvarg utan grenis, á hvaða tíma sem er, má hreppsnefnd veita allt að 25 kr. verðlaun úr sveitarsjóði.

Nú þykir hreppsnefnd ástæða til að veita hærri verðlaun í þessu skyni, og er henni það heimilt, að fengnu samþykki almenns sveitarfundar.

Á öll verðlaun samkvæmt undanfarandi greinum greiðist uppbót samkvæmt vísitölu.

8. gr.

Allir yrðlingar, sem teknir eru á greni eða annars staðar á viðavangi, eru eign þess sveitarfélags, er annast um grenjavinnsluna, enda greiði sveitarfélagið allan kostnað við grenjavinnsluna.

Heimilt er þó ábúanda að taka þátt í grenjavinnslunni á þann hátt, að bera helming kostnaðar af greni, er finnst í landi hans.

Yrðlingar og aðrar tekjur af grenjavinnslunni skiptast þá einnig eftir sömu hlutföllum og greiðsla kostnaðar.

Tilkynning ábúanda um, að hann kjósi að taka þátt í grenjavinnslunni, skal vera skrifleg og afhendast hlutaðeigandi hreppsnefnd fyrir fyrsta sumardag áður en grenjavinnsla fer fram.

9. gr.

Þeim, sem sérstaklega skara fram úr öðrum í því, að eyðileggja refi, sem liggja í fé manna, á hverjum tíma árs sem er, má veita heiðurslaun úr sveitarsjóði.

10. gr.

Telji hreppsnefnd brýna nauðsyn til að eitra fyrir refi, skal það heimilt. Eitrunin skal framkvæmd að vetri og falin vel hæfum mönnum. Í þeim hreppum, þar sem eitrad er fyrir refi að vetrinum, er eigi leyfilegt að egna fyrir þá með öðrum niðurburði óeitruðum, nema hreppsnefnd samþykki það.

Allur kostnaður við eitranir fyrir refi greiðist úr sveitarsjóði.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða 20—500 kr. sektum, er renna í sýslusjóð. Með mál út af brotunum skal farið sem almenn lögreglumál.

Með reglugerð þessari er numinn úr gildi II. kafli fjallskilareglugerðar fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu frá 22. marz 1922.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt ákvæðum laga nr. 108 11. ágúst 1933, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 7. apríl 1948.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.